

Vota Devota,

NUPTIIS AUSPICATISSIMIS,

VIRI Clarissimi, ac divinas pariter, hu-
manasq; literas excellenter docti,

Dn. M. SAMVELIS
SCHELGUIGII,

Gymn. Thorun. Con-Rect. & Prof. celeberrimi,
Cum

Leclissimâ, & in raris scitâ VIRGINE

ANNA REGINA,

VIRI Reverendi pl. Clarissimi, atq; Doctissimi

Dn. SIMONIS WEGGI,

Thorunii ad Æd. B. M. V. Ecclesiastæ Fide-
lissimi, & Profess. in Gymn. Extraord.

FILIA PRIMOGENITA,

A. O. R. M. DC. LXX.

d. IX. Septembr.

dicata ab

AMICIS.

THORUNII

Typis excusa à JOHANNE COEPELIO, Gymn. Typ.

XXVII, 192

*I*politioris unquam carminis quid edidi :
Nunc profecto vestro honori tale pangendum foret.
Quod meum simul valeret debitum persolvere.
Et Tibi, mi Clare Sponse, Care Sponse dixerim,
Chare Sponserectius, quid debeam non nescio.
Nos Amor collegialis, atq; conversatio
Per triennium erudita, semper optatissima,
Aureâ junxit catenâ, nemini solubili.
Sed Tibi simul Puella bella, Sponsa Candida.
Ob Patrem, primis ob annis semper addictissimum,
Oh piam castamq; Matrem, non minora debeo.
Dummodo, quod opto, possim solvere ista nomina.
Est profecto. Nuptiis quod hæc valde gratuler:
Est mehercle cur iisdem Nuptiis bene ominer.
Attalinas quippe vestrum nemo gazas appetit :
Nemo, sic ut crebatur, aut honores quaritat :
Spurcus ardor, & libido cogitur facessere.
Sed micans utrumq; Virtus, una utriq; Patria,
Vos honesta, parq; origo, quæ sacerdotalis est.
Vos venustas pulchra, miti copulat compagine.
Si pari par jure gaudet lacte lac, Cor pectore :
Nescio, queatne vobis quicquam in hoc negotio,
Blandiente æqualitate, reperiri suavius?
O sit, (ast erit) Cor unum! semper adsit una mens!
Semper, opto, idem velitis, nec minus nolite idem!
Non pares sunt uniones, unioni cordium :
Saccharum non, nove nectar hanc refert dulcedine.
Calicam beatitatem sola vobis exprimit :
Imò dat beatitatem jam hæc in orbe calicam :
Cum vicissim pingat orbem, si ve det discordia,
Pax mei sit summa voti; quam licet solam adprecer,

Hæc tamen sciatis omnes comprehendere gratias
Sic erit Sponsus maritæ Candidæ solatium
Consus, & Pater benignus, fortis & protectio:
Alba sic erit Marito Sponsula adiutorium
Atq; curarum malagna, suavis & refectio:
Prole sic erunt beati, Splendidog nomine:
Sic ad omnes hoc Amicos pertinebit gaudium.

Politisf. Sponsor. pari ex animi sententiâ secunda
quævis adprecatuſ ser.

M. JOHANNES NEUNACHBAR, Eccles.
Thorun. Senior & Gymnasia Prof. Ord.

GRatulor ex animo Tibi nunc Doctissime Sponsæ;
Atque piæ Sponsæ prospera cuncta precor,
Vivite felices ambo, sint corpora, in una
Carne, duo, sic mens una duobus erit.
Adspiret coeptis vultu fortuna sereno,
Optata ambobus tempora pacis eant.
Exulet & Nemesis thalamo, vestramque serenent.
Gaudia mille Domum, gaudia mille Thorum

MARTINUS Rößner!

IW fall ich je gerührt / Herr Bräutigam / meinen Vogen /
Zu Ehren einem Mann / so seyd mir ungewogen /
Ihr wehrtes Paar / wo fern ich nicht
Euch willig singe dieß Getichte,
Ihr habt euch eine Braut in unsrer Stadt erkohren /
Die in des Priesters Haus / ist an die Welt gebohren /
Nicht Wittenberg reicht euch das Pfand /
Nicht Schlesjen euer Vaterland.

Ihr

Ihr wisset wol/ daß **G**ott pflegt beydes offte zu geben/
An einem Ort: so wie das Herz zu Ihm erheben/
In wahrer zuversicht: ein Ampe/
Und liebes Weib/ ja Ingesampt
Die Güter so wir uns dabey zu wünschen pflegen.
Drumb sucht ihr beydes Glük in **E**horn/und holt den Segel/
Nächst **G**ott von Priesterlichem Stand/
Dreht: Sie bieten auch die Hand
Dem billich/ dessen Stamm im wehrten Priester-Orden/
Schon eine lange zeit/ mit Ruhm erfunden worden.
So nehmet hin/ was ihr begehrt/
Was **G**ottes milde Hand beschert/
Die wahre Gottesfurcht; die angenehme Tugend;
Die Schönheit mit der Zucht/ vermählt in zarter Jugend;
Von Jahren jung/ von Sitten alt;
Sie glänzet wie ein Frühlings-Wald.
Seht / ihrer Augen Licht erfrischt eure Sinnen/
Als wie ein Rosen-Stof den unmuht kan gewinnen;
Der rauhe Herbst bringt euch herfür/
Solch' angenehme Lust und Zier.
Ist jung und schöne seyn/ gleich mit der Zeit nun flüchtig/
So bleibet doch der Ruhm: Sie ist ja rein und Züchtig/
In Schönheit nicht/ wo Zucht nicht bleibt/
Ein schönes Bild/ doch ohne Haupt?
Im Glauben ist sie rein/ und ihrem **G**ott verbunden/
Durch Krafft der rohten Blut/ aus tieffen Liebes-Wunden.
Wol denen die so reine sind!
Wol / der so eine reine sind!
Wes Sinns sie sonst seyn/ in Demuht from und häußlich/
Ist euch bekand/ das macht die Jungfern lieb und preißlich/
Die sparsam sind/ und haltens wehr/
Was man erwirbt/ was **G**ott beschert.

O des sehr grossen Glücks! Ihr habet nun erlebt/
Dergleichen schöne Krohn' / als der ihr nachgestrebet/
So lobnet GOTT den Tugend-Schwelg/
So macht Er alles Schwarze Weis.
Ihr plaget euch bisher mit mancherley Gedanklen/
Wie lesen / schreiben / lehrn; nun dürfft ihr nicht mehr
wancken /

Was gab die schwarze Dint vor Weyd' ?
Jetzt hat das Auge Licht und Freud'.
Es segn' euch GOTT der HERR / die Liebe müsse stammen!
Der Tag müß' helle seyn! Die Zweige müssen stammen!
Es müsse was ihr wünscht geschehn!
GOTT laß' euch Glück und Freude sehn!

Zwar eylends / aber herzlich / setze die-
ses seinen liebwertthen / respective
Serrn Collegz , und Freun-
den zu Ehren auff

Petrus Schönwald / der Neu-
städtischen / Deutschen Gemeine
Past. und des Consist. Assell.

Lætiior affulget thalamis DE A roseida vestris
Sole sinens lucem fulgi diore frui.
Atria complentur lato clangore tubarum,
Vestitus Procerum condecorantq; domum.
Carmina panguntur, suspendunt vota Poëta:
Omne sacri fervet nunc genialis opus.
Ne calamos hinc ignavos mihi, Sponse colende,
Objeceres, votis his superaddo meum:

Ofelis

Oscis disparibus ne vivite: quos modo summus
Moribus atq. domo. junxit Jova pares.
Vos casti comitatur amor, sic pignore vestrum
Dotabit caro gratia Diva Thorum.

JACOBUS FELDTNER, Eccl. Thorum.

Budzie wtym zakładája Dobrc Ożenienie:
Família, Uroda, gdzie jest dobre mienie.
Wszystko to dobre rzeczy / ganić ich nietrzeba.
Do to wszystko dokument dárów znacznych z Ciebie.
Zacnych Rodzicom nábyć Przyjaciela sobie /
To należy do Sławy / Domu ku ozdobie
Dar Boży jest Uroda, a Dar znamięnity.
Do jeśli jey Ten nieda / zinađ nienábyty
Jako są inſze rzeczy / których cztowiek moze
Za swym stáranieſm nábyć: tu nie niepomozę.
Wiec gdy Wiána przystąpi / dar to niepodlejszy /
Dobry jest chleb rzazowy / lecz kotacz smaczniejszy.
Jednáć Jacność / Uroda / Pieniadze y slawa /
Wszystko to prakto minie / jako polna trawa.
Kto zaś w swym Ożenieniu piknie upátruje
Cnota / Pobożność / Skromność / ten niepożátuje.
Wychowanie poczciwe / postępkę przystojne /
Gdzie znajdziesz obiecując / pozycie spođojne.
Owa zgotá z zrownania Obyczajow trzeba:
Dla spornej zony / drugi niechcial wniść do Ciebie.
O takim Przyjacielu / tymi czasy myślił
Pan SZELGVIG: Aż sam Pan Bog RESIE mu obmyślił.
Obdarzył ja Uroda / Swietymi Cnotámi /
Jako Ciebie natknione swietnymi gwiazdami.
Ten kładzie ná tve Sronie Wieniec znamięnity /
Wieniec wielce kosztowny / Boska reka wity.
Odbieraš dziś kwiat śliczny / zieloney czystości /
Kwiat Cnot Swietych / ku Bogu szczerę Pobożności /
Trzyo

Trzykróć szczęśliwy / który grał Pánstich odbiera
 Takięgo Towarzysza! Rajmu się otwiera.
 Wry Zaem Rndzicy, Mężowi oddajcie
 Dziećcie swoje Kochane / im pobłogostawcie ;
 Dai Boże / aby się wam dobrze powodziło !
 Na zdrowiu / dobrym mieniu / nigdy nie odchodziło !
 Abyście się z starzeli / wzgodzicie y w miłości !
 Y doznali w Matzenstwie Boskiej zyczliwości !
 Tych pociech y Ja żyję. Boże ciebie proszę /
 Udaruj je czym wietszym / niż to co przynoszę !

*Affekt szczerzy y zyczliwy oświadczył do ku Rodzi-
 com, y młodemu Pánstwu, napisał*

Joh. S. Chodowiecki, kázno,
 dzieja Polski w Thoruniu.

Ad Clarissimum Sponsum.

UT probe Vir! casta gaudebis Conjuge, posthac
 Sic isthanc verè, quò redameris, A M A,
 Si sapi & sanctis gaudes insistere libris,
 Scilicet ut Sociam fortis habere queas.
 Consortem inde tibi sociali foedere jungis,
 Quam morum decorat cum pietate decus.
 Ite procul rixæ, pax vos, concordia servet;
 Continuo vester tramite crescat A M O R !

To jest:

Niedługo mam pociechy płyną, z wysokiego Niebá/
 Y Niedługo wy pogodzisz / jako tego trzeba
 Słonce / czoło jasności / by się powodziło
 Wam szczęśliwie á Serce w miłości brodziło

Nicot

Nierozumiany nigdy / głośno w tym stanie
 Niech się nie wzwie Lament ani narzekanie.
 Mądry każdy co Rejestr Summienia rączyse
 A we wstykiem na koniec dobrze upatruje /
 Koniec ma być potomstwo Matki swą w asęgo /
 Boarż wam Boże / ja Zycze z Serca uprzejmego.

Das ist.

Ich schließ mit Davids Harffen-Klang
 Herzwünschend auch daneben
 Gott wende von Euch allen Drang
 Und thu Euch Nahrung geben
 Ein Weinstol sey das Weibelein /
 Im Haus des Mannes Freud
 Delzweig die liebe Kinderlein /
 Fried sey in Ewigkeit.

scripsi favens animitus.

JOHANNES GISEVIUS, invariata
 Aug. Conf. Eeel, Thor, Pol, ad D. Mariam.

Ἐρωὴ μαχιδῶν, χαλεπὴν

Ocena miłość jako Śmierć podbna jest Lwowi
 Chybaby się mu snilo / kto inaczej mowi.
 Tlocujec raz pospołu z Cupidinem w drodze
 Chodzyła z nim zbąsy choc o jedney nodze /
 Tak się nani surowiła / że z Zapalczywością
 Ciskała y trzeffa go / az trzeffczaly kości
 Btora co Panna zgadnie a gadki niezmyli
 Ta poydzie za mąż pretko tak zaktrochwilii :

☛ ☛ ☛